

Píseň strašlivá o tom velkém dialogu, který nastal v Čechách léta Páně 19

Jan Burian

- G** **D**
1. Moje máma říkala: "My jsme rodina,
G
my jsme rodina, my jsme rodina,
D
príma čupr nóbl lidi, žádná spodina,
G
žádná spodina, žádná spodina."
2. "Vem si, hochu, lopatičku, na písku si stav,
na písku si stav, na písku si stav,
a když přijdou kamarádi, jen s někým se bav,
jen s někým se bav, jen s někým se bav."
G **D**
R: [: S Frantou ne a s Karlem jo,
G
a s Honzou ne, a s Jirkou teprv ne! :]
3. Bortí se mi zámky z písku, já však mám svou čest,
já však mám svou čest, já však mám svou čest,
nebavím se skoro s nikým, zpívám o sto šest,
zpívám o sto šest, zpívám o sto šest.
R: [: S Vaškem ne a s Láďou jo,
a s Lojzou jo, a s Lubošem už ne! :]
4. Moje vlastní děti praví: "Tati, ty jsi cvok,
tati, ty jsi cvok, tati, ty jsi cvok,
když furt mluvíš sám, to není žádněj dialog,
žádněj dialog, žádněj dialog!"
R: [: S Vaškem ne a s Gustou jo,
a s Joskou ne, s Milošem tuplem jo! :]
5. Přestaňte mi, děcka, dělat z pískoviště chlív,
z pískoviště chlív, z pískoviště chlív,
dialog je, když teď mluvím jinak nežli dřív,
jinak nežli dřív, jinak nežli dřív!
R: [: S Ludvíkem ne, se Sášou ne,
s Vasilem ještě jo, s Michalem radši ne! :]
R: A s tebou jo, a s tebou ne,
a s někým jo, a s každým hned tak ne!